

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 73 0 К 021227 18 Квлз
Бања Лука, 04.02.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Г.Б., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Котор Варошу број 73 0 К 021227 16 К 2 од 29.6.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.02.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Котор Варошу број 73 0 К 021227 16 К 2 од 29.6.2017. године, оглашен је кривим оптужени Г.Б., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) мјесеца и одређено да се она неће извршити ако оптужени у року 1 (једне) године не учини ново кривично дјело.

Против правноснажне пресуде бранилац осуђеног В.К., адвокат из Б.Л., поднио је захтјев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев понавља приговоре које је износио у жалби на првостепену пресуду који се односе на неразумљивост изреке првостепене пресуде, њеној противрјечности датим разлозима, одсуству разлога о одлучним чињеницама, а све то образлаже опширном критиком утврђеног чињеничног стања. Овакав приступ подносиоца захтјева је погрешан јер право на одбрану садржано у начелу „једнакости оружја“ или једнаког процесног положаја странака током суђења, садржи више процесних права која оптуженом обезбјеђују једнаке могућности током поступка. Повреда ових права, али и других права оптуженог која су у функцији гарантовања једнаког процесног положаја странака током суђења, представља посебан облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Зато се, супротно схватању захтјева, под ову повреду одредаба кривичног поступка не могу подвести оне повреде које су издвојене у посебне, друге облике битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС, које су законом прописане као жалбени основ, али не и као основ за подношење захтјева за заштиту законитости, укључујући и незаконитост доказа у тач. з) ст. 1. цитираног закона (лажни исказ свједока за коју тврдњу не постоји правноснажна пресуда). Осим тога чињенично стање се не може мијењати овим ванредним правним лијеком већ се мора прихватити као правилно и потпуно утврђено, па се на основу тих приговора не може заснивати ни тврдња о повреди кривичног закона, као што се у захтјеву ради.

Како није повријеђено право на одбрану, а ни кривични закон на штету осуђеног, захтјев за заштиту законитости је из наведених разлога на основу члана 355. ЗКП РС одбијен.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић